Predica de la Krefeld

Duminică, 3 septembrie 2017, ora 10^{30}

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Luca 10:21-24:** *„În ceasul acela, Isus S-a bucurat în Duhul Sfânt şi a zis: «Tată, Doamne al cerului şi al pământului, Te laud pentru că ai ascuns aceste lucruri de cei înţelepţi şi pricepuţi, şi le-ai descoperit pruncilor. Da, Tată, fiindcă aşa ai găsit cu cale Tu.» Toate lucrurile Mi-au fost date în mâini de Tatăl Meu; şi nimeni nu ştie cine este Fiul, afară de Tatăl, nici cine este Tatăl, afară de Fiul şi acela căruia vrea Fiul să i-L descopere. Apoi S-a întors spre ucenici şi le-a spus deoparte: «Ferice de ochii care văd lucrurile pe care le vedeţi voi! Căci vă spun că mulţi proroci şi împăraţi au voit să vadă ce vedeţi voi, şi n-au văzut, să audă ce auziţi voi, şi n-au auzit.»”.*

1 Ioan 5:20: *„Ştim că Fiul lui Dumnezeu a venit şi ne-a dat pricepere să cunoaştem pe Cel ce este adevărat”.*

Laude şi mulţumiri Domnului. Noi am auzit deja o predică. Aceste cuvinte pe care le-am citit sunt minunate: Ferice de ochii care văd, ferice de urechile care aud. Celor înţelepţi le-au rămas ascunse aceste lucruri. Dar celor smeriţi le-au fost descoperite, celor fără niciun fel de şcoală biblică, care n-au avut posibilitatea să fie prezenţi într-un seminar de predicatori şi erau nişte oameni simpli. Aşa a fost situaţia şi în zilele Domnului nostru. Unul era un vameş, celălalt era un pescar, nişte oameni simpli – pe aceştia i-a ales Domnul nostru. El n-a ales nişte învăţaţi, nici pe nişte oameni renumiţi, ci El a ales nişte oameni simpli care n-au dat mai departe părerile proprii, ci au stat la dispoziţia Domnului astfel încât El să poată vorbi prin ei şi Cuvântul Lui să fie dat mai departe. Fratele Branham era cel mai simplu american care putea exista. Mama lui provenea dintr-o rezervaţie indiană, nişte oameni simpli. Dar Dumnezeu alege ceea ce este nimic înaintea lumii. Cine eşti tu? Cine sunt eu? Mulţumiri Domnului pentru acest fapt.

Noi vedem că Dumnezeu nu alege doar nişte oameni simpli, ci el cheamă şi nişte oameni care au nişte îndatoriri la nivel înalt în stat. În trecut, în Kinshasa, preşedintele mi-a pus la dispoziţie mercedesul, şoferul şi garda lui de corp, de la sosirea mea în ţară până la plecare. Omul acela a vegheat înaintea uşii din hotel toată noaptea. Dumnezeu S-a îngrijit ca pretutindeni să se deschidă uşi şi inimi pentru acest mesaj. Noi suntem mulţumitori pentru toţi fraţii noştri pe care Domnul a putut şi poate să-i folosească. Dumnezeu are poporul Său şi mesagerii Lui şi în acest timp în toate popoarele, limbile şi naţiunile.

Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toţi din toate popoarele şi limbile. Noi suntem adunaţi aici din 23 de naţiuni. Auzim că toţi din întreaga lume pot intra în direct şi urmări această vestire şi Îi suntem mulţumitori lui Dumnezeu din toată inima noastră pentru aceasta. Eu sper că noi toţi preluăm o răspundere. Eu nu pot fi singurul care să port toată răspunderea, ci toţi fraţii avem o răspundere înaintea lui Dumnezeu: ca să dăm mai departe tot ce ne-a încredinţat Domnul nouă. Noi am citit deja în cuvintele de introducere despre acest timp minunat în care trăim astăzi.

Dacă am merge la Iacov 5:7, acolo este scris despre ploaia târzie pe care Domnul o va trimite înaintea revenirii Domnului nostru Isus Hristos. Este scris de timpul de înviorare dinaintea revenirii lui Isus Hristos. În urmă cu două mii de ani, în a doua predică, Petru a spus în Fapte 3:19: *„Pocăiţi-vă, dar, şi întoarceţi-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se şteargă păcatele”*. Fără pocăinţă, fără întoarcerea la Dumnezeu nu poate să existe iertarea păcatelor. Întoarcerea, pocăinţa şi iertarea păcatelor formează o unitate. Ferice de cel cu păcatul iertat. Mai departe în vers. 20 este scris: *„ca să vină de la Domnul vremurile de înviorare şi să trimită pe Cel ce a fost rânduit mai dinainte pentru voi: pe Isus Hristos”*. El nu poate să-L trimită mai devreme. Domnul nostru nu poate reveni mai devreme. Mai întâi trebuie să vină acest timp de înviorare, acest timp de chemare afară, de punere deoparte, timpul pregătirii Miresei, aşa cum este scris în acest Cuvânt. După aceea, despre Domnul şi Mântuitorul nostru este scris în vers. 21: *„pe care cerul trebuie să-L primească, până la vremurile aşezării din nou a tuturor lucrurilor; despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinţilor Săi proroci din vechime”*.

Puteţi voi să mai staţi liniştiţi când auziţi astfel de cuvinte minunate? În a doua predică, în urmă cu aproape două mii de ani, sub inspiraţia directă a Duhului Sfânt. Domnul nostru a făgăduit: *„Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Şi după ce Mă voi duce şi vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce şi vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiţi şi voi”* (Ioan 14).

Fapte 3:21: *„pe care cerul trebuie să-L primească, până la vremurile aşezării din nou a tuturor lucrurilor; despre aceste vremuri a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinţilor Săi proroci din vechime”*.

Ce au făcut apostolii? Ei s-au întors la ceea ce a vorbit Dumnezeu prin proroci, la ceea ce a fost scris şi făgăduit în Vechiul Testament, iar prorocii au cercetat despre ce vremuri era vorba când se vor împlini lucrurile care le-au fost descoperite lor. Noi trăim în această perioadă în care acest Cuvânt al lui Dumnezeu se împlineşte pe acest pământ în mijlocul Miresei Mielului. Toţi ceilalţi merg pe căile lor proprii şi nu vor asculta de ceea ce spune Bisericii Duhul, în timpul nostru. Noi suntem mulţumitori pentru faptul că am găsit har înaintea lui Dumnezeu. Nu tu, nu eu, nu noi am hotărât-o în acest mod. Dumnezeu a hotărât în acest mod ca să existe întotdeauna o rămăşiţă, aşa cum este scris şi în Rom. 11. Israel n-a recunoscut despre ce era vorba în timpul lor, dar partea aleasă, rămăşiţa, a recunoscut-o şi a primit-o, a crezut-o şi prin harul lui Dumnezeu a şi trăit-o. Pavel a scris-o mai departe, şi în timpul nostru se întâmplă acelaşi lucru, există o rămăşiţă. Noi putem vedea aceste împliniri dovedite în faţa ochilor noştri. Noi înotăm împotriva cursului lumii, nu înotăm împreună cu toţi. Ci prin harul lui Dumnezeu ne-am decis pentru Domnul, pentru că înaintea întemeierii lumii El S-a decis pentru noi.

Pe cât de sigur înaintea întemeierii lumii Mielul lui Dumnezeu a fost hotărât să moară şi să ne dăruiască mântuirea şi împăcarea cu Dumnezeu, pe atât de sigur numele noastre au fost scrise înaintea întemeierii lumii în Cartea Vieţii Mielului care a fost junghiat. De aceea, fraţi şi surori, noi respectăm harul pe care Dumnezeu ni l-a dăruit. Astăzi într-adevăr este vorba de pregătirea pentru revenirea Domnului nostru Isus Hristos. Aceasta este scris în Mat. 5:8: *„Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu!”*. Aceasta este

ţinta, acesta este scopul în timpul nostru: *„Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu!”*.

În Ps. 24 găsim făgăduinţa pentru toţi aceia care vor fi la Domnul nostru. Ps. 24:3-4: *„Cine va putea să se suie la muntele Domnului?”*. Nu pe un munte oarecare, nu în Himalaya sau altundeva. *„Cine va putea să se suie la muntele Domnului? Cine se va ridica până la locul Lui cel Sfânt? Cel ce are mâinile nevinovate şi inima curată”*. Şi cel ce crede din toată inima lui va fi de faţă.

Mă gândesc la Apoc. 14 unde este scris că cei o sută patruzeci şi patru de mii se află pe muntele Sion. Cine va locui pe muntele cel sfânt? Atunci această ceată eliberată va cânta în cer atât de puternic, încât se va auzi şi aici jos pe pământ. Dar nu pretutindeni, ci doar pe muntele Sion. Cine va locui pe muntele cel sfânt? Atunci cei o sută patruzeci şi patru de mii vor fi arătaţi pe muntele Sion, dar din cer se va auzi acea cântare venind de la Mireasa Mielului. Foarte pe scurt citim aceste versete preţioase din Apoc. 14. Vă rog frumos primiţi prin credinţă aceste cuvinte în inimile voastre. Noi suntem hotărâţi nu doar să auzim aceste cuvinte, ci să le şi trăim în mod personal şi să fim de faţă când Domnul va reveni ca să ne ia la El Acasă.

Apoc. 14:1: *„Apoi m-am uitat şi iată că Mielul stătea pe muntele Sionului; şi împreună cu El stăteau o sută patruzeci şi patru de mii, care aveau scris pe frunte Numele Său şi Numele Tatălui Său”*. După aceea vine lucrul acesta minunat. Pe insula Patmos, Ioan a avut aceste trăiri minunate şi a văzut lucrurile care urmau să se întâmple în viitor; şi astăzi ele încă sunt în viitor. Dar prin Duhul, el a fost luat în aceste întâmplări. În Duhul, el a ştiut unde îşi are loc totul, în ce context se întâmplă totul. Putem citi mai departe, vers. 2: *„Şi am auzit venind din cer un glas ca un vuiet de ape mari...”*.

Eu am fost pe insula Patmos. Aici pe pământ, Ioan *„a auzit venind din cer un glas ca un vuiet de ape mari, ca vuietul unui tunet puternic; şi glasul pe care l-am auzit era ca al celor ce cântă cu alăuta, şi cântau din alăutele lor”*.

Ceata eliberată va cânta din alăute şi cu glasurile lor această cântare nouă. Aşa este scris în vers. 3: *„Cântau o cântare nouă înaintea scaunului de domnie, înaintea celor patru făpturi vii şi*

înaintea bătrânilor. Şi nimeni nu putea să înveţe cântarea, afară de cei o sută patruzeci şi patru de mii care fuseseră răscumpăraţi de pe pământ”.

Dacă mergem la Apoc. 7, este scris că cei doi proroci au o slujbă de trei ani şi jumătate, ca să vestească mesajul dumnezeiesc poporului Israel. În acest context dorim să spunem că unii fraţi folosesc citatele fratelui Branham în care câteodată el vorbeşte despre şapte ani şi mai vorbeşte şi despre trei ani şi jumătate. Şi dacă după aceea ei spun: „Înaintea deschiderii peceţilor fratele Branham a vorbit despre şapte ani, iar după deschiderea peceţilor a vorbit despre trei ani şi jumătate”, acei fraţi n-au o minte clară şi nici nu posedă descoperirea prin Duhul Sfânt. Dacă fratele Branham vorbeşte de întreaga perioadă de timp de după răpire, atunci el vorbeşte despre şapte ani. Dar dacă vorbeşte despre slujba celor doi proroci, atunci este vorba doar despre trei ani şi jumătate. Noi trebuie doar s-o punem pe bază biblică, prin harul lui Dumnezeu. Şi anume aşa cum a şi spus-o, dar în acel context cum a şi vrut s-o spună. Alţi fraţi mai spun: „O, fratele Frank nu doreşte să accepte pentru că el crede că vor fi şapte ani şi nu trei ani şi jumătate”. Aceste lucruri sunt de neînţeles. Fiţi atenţi şi gândiţi-vă, fără descoperire toţi oamenii vor merge în pierzare.

Mi-am notat încă o expresie pe care fratele Branham a spus-o: „Spuneţi doar ceea ce am spus eu pe benzi”. Atunci mulţi fraţi au susţinut că fratele Branham ar fi spus cutare şi cutare lucru. Atunci el trebuia să clarifice totul şi a spus: „Spuneţi doar ceea ce am spus eu pe benzi”. Interpretând spusele lui, fraţii din Jeffersonville au dedus din acestea „să fie ascultat doar ce este spus pe benzi, şi că nimeni altcineva n-are dreptul să vestească Cuvântul lui Dumnezeu”. Dacă mă gândesc la tot ce a păgubit şi stricat Satan prin nişte bărbaţi care n-au avut nicio chemare şi trimitere divină, atunci am putea face aşa cum a făcut Domnul nostru când a luat biciul a intrat în Templu, a răsturnat toate mesele comercianţilor şi a spus: „Afară cu voi!”. Cine este din Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu. Cine este din Dumnezeu vesteşte doar Cuvântul lui Dumnezeu, dar întotdeauna în contextul şi legăturile corecte, prin descoperirea Duhului Sfânt. Chiar dacă ne gândim la Apoc. 10, în acel moment când este depus acel jurământ mai sunt doar trei ani şi jumătate. În sfânta Scriptură totul este perfect

rânduit. După slujba celor doi proroci Templul va fi măsurat. În Mal. 3:1b este scris: *„Şi deodată va intra în Templul Său Domnul pe care-L căutaţi: Solul (Îngerul) legământului...”*. Iar în Apoc. 10 El Se coboară. Ap. 10:7 *„în zilele în care îngerul al şaptelea va suna din trâmbiţa lui, se va sfârşi taina lui Dumnezeu”*.

Nu ştiu cum simţiţi voi, dar pentru mine are o importanţă foarte, foarte mare. Dumnezeu ne-a descoperit întregul Său plan de mântuire, într-un mod echilibrat, Vechiul şi Noul Testament, într-o armonie desăvârşită. Apostolii au putut să se întoarcă doar la ceea ce au spus şi au scris prorocii. Astăzi noi ne putem reîntoarce la tot ce au spus şi au scris prorocii şi apostolii. Noi suntem în posesia întregului Vechi şi Nou Testament şi vestim totul într-o armonie dumnezeiască.

În Daniel 12:7 este scris că în acel moment când îngerul va jura va mai fi o vreme, două vremuri, şi o jumătate de vreme, adică trei ani şi jumătate. În Cuvântul lui Dumnezeu totul este perfect şi hotărât când şi în ce context să se întâmple un anumit lucru. Pentru mine este absolut important ca, Cuvântul lui Dumnezeu să fie vestit într-o curăţie perfectă. Nu este permis să fie vestite nişte răstălmăciri. Nu şi iarăşi nu! Aşa cum a spus-o Dumnezeu în Cuvântul Său aşa este. Pavel i-a scris lui Timotei: *„Caută să te înfăţişezi înaintea lui Dumnezeu ca un lucrător care împarte drept* (corect) *Cuvântul adevărului”* (2 Tim. 2:15). Cuvântul adevărului trebuie împărţit corect. Cum am citit din Fapte 3, pe Mântuitorul nostru cerul trebuie să-L primească până la vremurile aşezării din nou a tuturor lucrurilor pe care Dumnezeu le-a hotărât şi vestit dinainte. După aceea şi făgăduinţa: *„Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie* care va aşeza din nou toate lucrurile” (Mal. 4:5). După aceea Domnul a reamintit-o din nou în Mat. 17:11 şi în Mar. 9:12: *„trebuie să vină întâi Ilie şi să aşeze din nou toate lucrurile”*. Domnului Dumnezeu Îi aducem mulţumirile noastre.

Fratele Branham n-a fost trimis să aducă o direcţie nouă de credinţă sau o religie. Ci el a fost trimis ca să ne aducă înapoi la temelia originală a prorocilor şi apostolilor. Aşa cum a fost în zilele lui Ilie. Dar ce a fost atunci? Atunci au fost acei trei ani şi jumătate în care n-a plouat deloc. Dar care a fost lucrul principal? Făina din oală n-a scăzut şi untdelemnul din ulcior nu s-a împuţinat, a fost suficient din amândouă pentru ca să rămână în viaţă. Ambele erau necesare: făina

pentru a fi pregătită o pâine şi untdelemnul. Ce s-a întâmplat în timpul nostru? Dumnezeu ne-a dăruit harul Său. Omul nu trăieşte doar cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Fecioarele înţelepte au şi rezerva de untdelemn cu care au posibilitatea să-şi reumple lampa. În fiecare adunare are loc această umplere cu untdelemn, cu plinătatea Duhului Sfânt. Cine este din Dumnezeu ascultă cuvintele lui Dumnezeu. Aici în Ap. 14 de la v. 4 mai este ceva minunat cu referire la cei o sută patruzeci şi patru de mii: *„Ei nu s-au întinat cu femei, căci sunt verguri”*. Noi ştim că în Vechiul Testament Dumnezeu a ales Israelul pe care l-a numit ca fiind soţia Sa care L-a părăsit. Dar în Noul Testament este Biserica. Aici este scris că cei o sută patruzeci şi patru de mii nu s-au întinat cu nicio „biserică creştină”; ei vor aştepta până când va fi sosit timpul lor, iar după aceea ei vor fi pecetluiţi şi arătaţi împreună cu Mielul.

Noi trebuie să rămânem curaţi ca nişte fecioare. Nu este permis să ne lăsăm întinaţi cu tot felul de învăţături ale oamenilor şi denominaţiilor. Noi trebuie să fim înfăţişaţi fără pată şi zbârcitură înaintea Domnului, prin harul Său. Numai aşa ne putem înfăţişa înaintea Domnului nostru. Apoi urmează această expresie minunată în mod deosebit în vers. 5: *„Şi în gura lor nu s-a găsit minciună* („niciun fel de minciună” – lb. germ.)*, căci sunt fără vină înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu”*.

Ce am auzit noi ieri? Niciun fel de minciună nu îşi are originea în adevăr. Duhul Sfânt este Duhul adevărului care ne conduce şi pe noi în tot adevărul. Ei sunt fără vină înaintea scaunului de domnie al lui Dumnezeu. De ce? Ei L-au urmat doar pe Miel. Mielul Şi-a vărsat Sângele Lui sfânt. *„Iată Mielul lui Dumnezeu, care ridică (poartă) păcatul lumii!”* (Ioan 1:29).

Cum te vei înfăţişa tu sau eu înaintea Domnului? Fiindcă şi noi am primit Sângele Mielului, fiindcă noi n-am curvit duhovniceşte şi nu ne-am îmbătat cu învăţături false. Ci noi am rămas în învăţătura lui Dumnezeu, am rămas în Cuvântul lui Dumnezeu şi am fost sfinţiţi prin acest Cuvânt al lui Dumnezeu. Şi astfel suntem pregătiţi pentru Domnul nostru, ca să-L întâmpinăm, ca o fecioară curată, spălaţi în Sângele Mielului, curăţaţi în Cuvântul lui Dumnezeu. Pentru mine este ceva foarte minunat.

Pe insula Patmos, Ioan, în Duhul, a fost transpus în tot ce avea să se întâmple şi se va întâmpla în viitor, fie cu popoarele, fie cu Biserica, i-a fost arătat totul (Ap. cap. 12, 14). În ziua Domnului el era în Duhul şi a auzit cuvinte pe care nu-i este îngăduit unui om să le rostească. Acelaşi Duh al lui Dumnezeu ne conduce şi pe noi în tot adevărul, în tot ce i-a fost arătat şi descoperit lui Ioan pe insula Patmos. Eu scriu încă o dată: în anul 1963 când fratele Branham a vorbit despre cele şapte peceţi nu s-a întâmplat nimic din ceea ce a spus; el doar a repetat-o şi ne-a introdus în ceea ce i-a fost arătat şi descoperit lui Ioan pe insula Patmos. Astfel încât noi să vedem toate legăturile şi să punem totul pe un fundament biblic. În anul 1963 n-a avut loc o tăcere de o jumătate de ceas în cer; atunci Domnul nu S-a coborât de pe scaunul de har; timpul de har nu s-a încheiat în anul 1963 cum susţin mulţi. Nu şi iarăşi nu! Noi încă trăim în timpul harului.

O spunem încă o dată. Fratele Branham, în Duhul, a fost introdus în lucrurile care i-au fost arătate lui Ioan pe insula Patmos. El a aşezat totul corect şi le-a plasat pe bază biblică. Noi Îi suntem mulţumitori lui Dumnezeu pentru această introducere în tot planul de mântuire al Dumnezeului nostru, care n-a fost vestit niciodată în felul cum a fost descoperit în acest timp. Într-adevăr acesta este timpul restituirii tuturor lucrurilor, este acest timp minunat al chemării afară, timpul pregătirii noastre. Totul prin harul lui Dumnezeu.

Mai departe, ne gândim cum a condus Domnul nostru pe poporul Său, a dăruit o trezire după alta. Noi trăim în ţara Reformei. Ce s-a întâmplat, ce a fost scris şi susţinut, noi o lăsăm aşa cum a fost spus. Dar ştim, cu o sută de ani înaintea Reformei a existat deja un Jan Hus, fraţii Moravi din Boemia, a existat un Wycliffe. Dar după aceea a venit această străpungere a Reformei. Iar după aceea şi toate trezirile care au urmat, până la trezirea penticostală. Săptămâna trecută am citit că un evanghelist renumit a publicat într-un ziar că el a adus la Hristos 72 de milioane de oameni. Este un număr mare. Dar cum a făcut-o? Prin ridicarea mâinii lor?

Fraţi şi surori, mulţumiri lui Dumnezeu că noi vestim oamenilor Adevărul: pocăinţa, întoarcerea la Dumnezeu, iertarea, credinţa, aducerea în legătură cu Dumnezeu. Nu o decizie pe care o iei astăzi, iar mâine umbli mai departe pe căile proprii. Ci o trăire de mântuire cu

Dumnezeu. De asemenea am putea citi versetele din 1 Ioan. Bărbaţii lui Dumnezeu au scris conduşi de Duhul Sfânt ceea ce este important şi minunat pentru noi astăzi.

Citim în 1 Ioan 2:5 este scris: *„Dar cine păzeşte Cuvântul Lui, în el dragostea lui Dumnezeu a ajuns desăvârşită”*. Citesc încă o dată: *„Dar cine păzeşte Cuvântul Lui, în el dragostea lui Dumnezeu a ajuns desăvârşită; prin aceasta ştim că suntem în El”*. Fiindcă rămânem în Cuvântul Lui. Căci doar în Cuvântul lui Dumnezeu putem fi sfinţiţi. Fără sfinţire nimeni nu va vedea pe Dumnezeu. Totul aparţine de aceasta: Sângele Mielului, Cuvântul şi Duhul.

Citim mai departe în 1 Ioan 2:9: *„Cine zice că este în lumină, şi urăşte pe fratele său, este încă în întuneric până acum”*. Ce Cuvânt serios! Poţi susţine şi spune multe lucruri. Dar aici în 1 Ioan 2:9 este scris: *„Cine zice („pretinde/susţine”) că este în lumină, şi urăşte pe fratele său,...”*. Să fii în lumină şi să susţii că eşti în lumină sunt două lucruri deosebite şi diferite. Nu este suficient să susţii că umbli în lumină şi apoi să-l urăşti pe fratele tău. Aşa ceva nu se potriveşte unui creştin adevărat, aşa ceva nu se poate. Cine umblă în lumină, acela umblă cu Dumnezeu, este unit cu Dumnezeu. Haideţi să citim mai departe până la vers. 11.

Citim 1 Ioan 2:9-10: *„Cine zice* („pretinde/susţine”) *că este în lumină, şi urăşte pe fratele său, este încă în întuneric până acum. Cine iubeşte pe fratele său rămâne în lumină* („este tot timpul în lumină” – lb. germ.)*, şi în el nu este nici un prilej de poticnire”*. Amin. Amin. „Aminul” nu s-a prea auzit. Noi suntem de acord cu întregul Cuvânt al lui Dumnezeu. Ce folos să spui: „eu sunt corect înaintea lui Dumnezeu”? Poţi susţine multe lucruri. Dar lucrul important este: care este dovada reală în vieţile noastre?

Citim vers. 11: *„Dar cine urăşte pe fratele său este în întuneric, umblă în întuneric, şi nu ştie încotro merge...”*. Astfel de oameni nu ştiu încotro merg. Da ei sunt orbiţi. *„...şi nu ştie încotro merge, pentru că întunericul i-a orbit ochii”*.

Fraţi şi surori, dacă noi ne gândim la toate versetele biblice care sunt clare de sută la sută! Lumina şi Adevărul ne sunt prezentate înaintea ochilor noştri, astfel ca nimeni să nu se mintă nici pe el însuşi,

iar pe alţii nici vorbă să-i minţiţi. Mai întâi, fiecare se minte pe el însuşi dacă susţine unele lucruri care nu sunt adevărate sau susţine unele lucruri altfel de cum sunt scrise în Scriptură. Acelaşi Ioan a scris: „Nu iubiţi cum «a iubit» *Cain, care era de la cel rău şi a ucis pe fratele său. Şi pentru ce l-a ucis? Pentru că faptele lui erau rele, iar ale fratelui său erau neprihănite”* (1 Ioan 3:12).

Dragostea lui Dumnezeu este legată cu dragostea faţă de fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu, cu dragostea de Dumnezeu şi cu dragostea faţă de toţi aceia pe care i-a iubit Dumnezeu şi au devenit proprietatea Lui. Dragostea lui Dumnezeu trebuie să fie descoperită în noi toţi.

De curând am citit câteva versete din Ps. 119 pe care aş dori să le recitesc. Bărbaţii lui Dumnezeu din timpul Vechiului Testament au exprimat ceea ce a fost în inimile lor şi au adus totul înaintea Domnului Dumnezeu. Ps. 119 este cel mai lung Psalm din Scriptură. Citim din Ps. 119:105: *„Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele şi o lumină pe cărarea mea”*. Cine susţine că umblă în lumină acela va umbla conform Cuvântului lui Dumnezeu, prin harul lui Dumnezeu. Haideţi să recitim acest verset: *„Cuvântul Tău este o candelă* („este candela” – lb. germ.) *pentru picioarele mele şi o lumină pe cărarea mea”*. Citim mai departe în vers. 110: *„Nişte răi îmi întind curse, dar eu nu mă rătăcesc de la poruncile Tale”*. Indiferent cu ce ne întâmpină Satan, *„eu nu mă rătăcesc de la poruncile Tale”.* Vers. 111: *„Învăţăturile Tale sunt moştenirea mea de veci, căci ele sunt bucuria inimii mele”. „Învăţăturile Tale sunt moştenirea mea de veci...”.* Învăţăturile din Scriptură sunt moştenirea noastră de veci. Noi suntem moştenitori ai lui Dumnezeu, şi împreună moştenitori cu Hristos, indiferent prin ce încercări trecem pe acest pământ.

Citim mai departe din Ps. 119:126: *„Este vremea ca Domnul să lucreze: căci ei calcă Legea Ta”*. Aceasta este dorinţa noastră. Timpul este aici, şi noi dorim ca Domnul Dumnezeu să lucreze, El să-Şi dovedească Cuvântul Său, ca să vină peste noi acest timp de înviorare, să fim binecuvântaţi cu toţii. Dar vă rog frumos haideţi ca toţi să fim atenţi asupra lucrurilor importante. Acesta este timpul pregătirii pentru acest timp de înviorare, când va cădea ploaia târzie. Chiar dacă nu toţi suntem agricultori, toţi ştim că ploaia vine şi cade peste tot ce a crescut pe pământul respectiv, fie grâu, fie orz, ovăz sau buruieni. Dar grâul

este cel important. Grâul va fi adunat şi adus în hambarul Domnului. Noi am vestit doar Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu! La fel, noi n-am semănat altceva decât sămânţa de grâu curată, iar acest grâu va răsări şi va aduce roade în noi. Noi deseori am citit-o din Ioan 12, Domnul, ca Cel întâi născut, a fost Bobul de grâu care a fost semănat în pământ şi a murit. El a răsărit şi a adus mult rod. La fel şi noi, ca cei răscumpăraţi, ceata mântuită şi eliberată, suntem aria cea mare de grâu. Cei mântuiţi vor fi răpiţi şi vor fi la Domnul pentru totdeauna. Iar pleava, buruiana, va fi legată în snopi şi va fi arsă. Dar grâul va fi la Domnul nostru. Fraţi şi surori, din acest motiv accentul este pus pe vestirea adevărată şi curată a lui Dumnezeu. Unde nu se adaugă nimic şi nimic nu se pune deoparte. Ci totul rămâne aşa cum este scris.

Citim cuvântul din Evrei 10:36: *„Căci aveţi nevoie de răbdare, ca, după ce aţi împlinit voia lui Dumnezeu, să puteţi căpăta ce v-a fost făgăduit”*. Aveţi nevoie de răbdare. Tu ai nevoie de răbdare şi eu am nevoie de răbdare. Să nu devenim nerăbdători. Noi să recunoaştem că acest timp este aproape, a sosit deja timpul ca Domnul să-Şi împlinească Cuvântul Său. Vremea de înviorare va veni, dar mai întâi este necesară învăţătura, astfel încât ploaia să cadă pe sămânţa dumnezeiască care a fost semănată în acest timp, şi anume a fost semănat doar Cuvântul adevărat, curat şi sfânt al lui Dumnezeu. Când va veni ploaia târzie, acesta va răsări, va creşte şi va aduce mult rod. Va fi un seceriş minunat, iar Domnul Îi va lua la El pe ai Săi. Am mai putea citi două locuri din Apoc. Vă rog frumos primiţi aceste lucruri în inimile voastre: *„Căci aveţi nevoie de răbdare, ca, după ce aţi împlinit voia lui Dumnezeu, să puteţi căpăta ce v-a fost făgăduit”*! Facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Lăudat şi slăvit să fie Domnul şi Dumnezeul nostru!

Citim din Col. 3 unde bărbatul lui Dumnezeu ne-a adresat nişte cuvinte minunate pe care noi, de asemenea, trebuie să le primim în inimile noastre. Citim din Col. 3 începând cu vers. 12: *„Astfel, dar, ca nişte aleşi ai lui Dumnezeu, sfinţi şi preaiubiţi, îmbrăcaţi-vă cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândeţe, cu îndelungă răbdare”*. Astfel, dar, ca nişte aleşi ai lui Dumnezeu. Nu este suficient să vorbim despre alegere. Aici ne este spus ce trebuie să facă cei aleşi. *„Astfel, dar, ca nişte aleşi ai lui Dumnezeu, sfinţi şi preaiubiţi,*

îmbrăcaţi-vă...”. Ca oameni care suntem sfinţiţi în Cuvântul lui Dumnezeu, nişte preaiubiţi ai lui Dumnezeu, să ne îmbrăcăm *cu o inimă plină de îndurare, cu bunătate, cu smerenie, cu blândeţe, cu îndelungă răbdare”*.

Col. 3:13: *„Îngăduiţi-vă unii pe alţii, şi dacă unul are pricină să se plângă de altul, iertaţi-vă unul pe altul. Cum v-a iertat Hristos, aşa iertaţi-vă şi voi”*.

Cei aleşi o fac, cei aleşi ştiu că Domnul Dumnezeu nu ne-a socotit păcatele noastre. Toate păcatele noastre au fost puse pe Mielul lui Dumnezeu, El a devenit păcat pentru noi. Prin El noi am primit neprihănirea lui Dumnezeu. Este scris: *„Îngăduiţi-vă unii pe alţii,..., iertaţi-vă unul pe altul. Cum v-a iertat Hristos, aşa iertaţi-vă şi voi”*. Aşa s-o faceţi şi voi. Fă-o şi vei fi binecuvântat! Aşa cum Domnul nu ne reproşează absolut nimic tot aşa şi noi să nu reproşăm absolut nimic altora. Scrisoarea care ne învinuia a fost ruptă. Pe crucea Golgotei a avut loc iertarea, împăcarea, harul şi mântuirea noastră. Noi încă trăim în ziua mântuirii. Vă rog frumos haideţi să primim şi astfel de cuvinte de avertizare.

Mai departe, în vers. 14-15 este scris: *„Dar mai presus de toate acestea, îmbrăcaţi-vă cu dragostea, care este legătura desăvârşirii. Pacea lui Hristos, la care aţi fost chemaţi, ca să alcătuiţi un singur trup, să stăpânească în inimile voastre, şi fiţi recunoscători”*.

Noi am fost chemaţi la acest lucru, astfel ca pacea lui Dumnezeu să stăpânească în inimile noastre, ca un singur trup, şi fiţi recunoscători. Ca trup al lui Dumnezeu suntem multe mădulare, dar aceste multe mădulare alcătuiesc un singur trup. Noi să fim recunoscători, să fim uniţi cu Dumnezeu prin dragoste, dar să fim uniţi şi între noi prin dragoste. Nimeni să nu mai reproşeze altuia ceva şi nici să nu iscaţi prilejuri de reproş. Noi am venit la Domnul Dumnezeu, I-am spus totul şi I-am dedicat Lui vieţile noastre.

În vers. 17, bărbatul lui Dumnezeu încheie cu aceste cuvinte: *„Şi orice faceţi, cu cuvântul sau cu fapta, să faceţi totul în Numele Domnului Isus şi mulţumiţi, prin El, lui Dumnezeu Tatăl”*.

Încă două versete biblice din Efeseni. Este minunat în ce mod Dumnezeu i-a putut folosi pe apostoli ca să ne spună şi să ne scrie

aceste lucruri pe care trebuie să le cunoaştem astăzi. Noi să fim făcuţi atenţi cum trebuie să umblăm cu Dumnezeu.

Citim din Ef. 4 începând cu v. 22: *„cu privire la felul vostru de viaţă din trecut să vă dezbrăcaţi de omul cel vechi...”*. Nu este bine deloc să îmbraci omul nou peste cel vechi. Este imposibil. Noi trebuie să ne dezbrăcăm de omul vechi fiindcă numai aşa ne putem îmbrăca cu omul nou. Aceasta este o avertizare care cuprinde sufletul nostru, fiindcă ceea ce este în suflet se descoperă în exterior şi este vizibil pentru toţi. *„cu privire la felul vostru de viaţă din trecut* «trebuie» *să vă dezbrăcaţi de omul cel vechi care se strică după poftele înşelătoare”*. Vers. 23: *„şi să vă înnoiţi în duhul minţii voastre”*. De două ori găsim acest cuvânt „trebuie”. În Ioan 3:7, Domnul nostru a zis: *„«Trebuie» să vă naşteţi din nou* fiindcă altfel nu puteţi vedea Împărăţia lui Dumnezeu”. Şi aici în Ef. 4:22, este scris: *«trebuie»* să dezbrăcaţi omul vechi. Nu doar „să vă dezbrăcaţi”, ci „*«trebuie»* să vă dezbrăcaţi de omul cel vechi”. Aşa am citit-o. Citim din nou vers. 24: *„şi să vă îmbrăcaţi în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire şi sfinţenie pe care o dă adevărul”*. Aşa arată omul cel nou.

Încă un verset biblic care ne este atât de minunat. De fiecare dată prin îmbăierea în apa Cuvântului noi să fim curăţaţi de orice pată. Noi n-avem voie să luăm şi să purtăm cu noi moştenirile lumeşti şi religioase. Omul vechi trebuie dezbrăcat. Religia veche pe care o aveam odată trebuie lăsată în urma noastră, totul trebuie pus deoparte. Noi trebuie să părăsim omul vechi. Totul trebuie să fie nou. În Ef. 5 sunt scrise cuvintele minunate despre Biserica Mireasă.

Ef. 5:26-27: *„ca s-o sfinţească, după ce a curăţat-o prin botezul cu apă, prin Cuvânt...”*. Fără sfinţire nimeni nu-L va vedea pe Domnul nostru. „Ca să sfinţească Biserica Mireasă”, dar nu fără baia de apă în Cuvânt, ci prin această îmbăiere în apa Cuvântului lui Dumnezeu. Vestirea Cuvântului este lucrul cel mai important în timpul nostru prezent. Haideţi să primim în inimile noastre aşa cum este scris despre Biserica Mireasă. *„ca s-o sfinţească, după ce...”*. Nu înainte, ci *„după ce a curăţat-o prin baia de apă în Cuvântul lui Dumnezeu”* – lb. germ. Ceata răscumpărată prin Sângele lui Isus Hristos poate fi sfinţită doar

dacă este curăţată prin baia de apă a Cuvântului lui Dumnezeu. Şi doar acela care are o inimă curată Îl va vedea pe Dumnezeu.

Citim mai departe vers. 27 pe care aproape toţi îl cunoaştem pe de rost: *„ca să...”*. Nu într-un alt fel! Ci abia după aceea, după curăţarea în baia de apă a Cuvântului, să fie sfinţiţi. *„ca să înfăţişeze înaintea Lui această Biserică, slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă şi fără prihană”*. Mireasa Lui va fi sfântă şi fără prihană. O baie de apă în Cuvântul Său aşa cum n-a fost posibil în trecut.

Încă un Cuvânt deosebit adresat tuturor acelora care încă mai trebuie să meargă la serviciu şi celor tineri. Un învăţător m-a întrebat un lucru. El trebuie să-i înveţe la şcoală pe elevi unele lucruri privitoare la evoluţie. Voi ştiţi ce lucruri obligatorii se învaţă acum în şcolile noastre. Ce aş putea spune eu ca învăţător? Fraţi şi surori, eu i-am putut spune acestui frate: „învaţă ceea ce este scris în planul tău de învăţământ obligatoriu. Dar apoi spune-le deschis: «eu cred aşa cum este scris în Cuvântul lui Dumnezeu»”. Ce ai putea face altceva? Aici pe pământ totul a devenit altfel. Oamenii din lume nu mai au niciun respect faţă de Dumnezeu. Haideţi să-I mulţumim Dumnezeului atotputernic care a zis: „Voi nu sunteţi din această lume, după cum nici eu nu sunt din această lume”. Domnul Dumnezeu să dăruiască harul Său tuturor acelora care mai trebuie să lucreze făcându-şi meseria în mijlocul oamenilor din lume. Toţi să fie şi rămână înţelepţi, echilibraţi în gândire şi înainte de toate să rămânem corecţi înaintea lui Dumnezeu. Fiecare să-şi facă datoria la serviciu, dar pe de altă parte, dacă există posibilitatea, să mărturisească despre ceea ce crede.

Acum încă un cuvânt adresat tuturor celor ce sunt noi în mijlocul nostru, care încă nu sunt botezaţi biblic. Fraţi şi surori, noi am spus-o deja: *„Pocăiţi-vă, şi fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre* („ca să dovediţi primirea iertării păcatelor”)” (Fapte 2:38). Aşa a fost prima predică şi tot aşa trebuie să fie şi ultima predică. Dacă v-aţi pocăit, dacă v-aţi dedicat vieţile Domnului, dacă aţi părăsit calea largă, dacă aţi intrat pe poarta strâmtă, dacă v-aţi pus la dispoziţie viaţa Domnului, aţi primit eliberarea desăvârşită pentru voi înşivă, atunci se împlineşte Mar. 16:16: *„Cine va crede şi se va boteza va fi mântuit”*. Domnul să-i ajute

pe toţi aceia care s-au decis pentru El. După această adunare veţi avea posibilitatea să fiţi botezaţi.

Haideţi să-I mulţumim încă o dată Domnului Dumnezeului nostru pentru timpul în care trăim, pentru Cuvântul descoperit. Înainte să vină vremile de înviorare, înainte ca Domnul să revină totul trebuie readus pe un fundament biblic, în viaţa ta, în viaţa mea, în vieţile noastre şi în Biserică, totul trebuie să fie pus pe o bază biblică. Astfel încât Biserica să fie curăţată prin Sângele Mielului, să fie curăţată prin baia de apă a Cuvântului, să fie sfinţită şi să fie în voia desăvârşită a lui Dumnezeu, prin Cuvântul lui Dumnezeu. Legământul dragostei dumnezeieşti este legătura desăvârşirii. Domnul să ne dăruiască harul Său astfel ca noi toţi să venim la Domnul, să ne plecăm înaintea Lui şi să recunoaştem înaintea Lui foarte clar: „O, Doamne, încă nu este totul aşa cum ar trebui să fie. Dar Te rog dăruieşte-mi harul Tău!”. Omul vechi trebuie să fie dezbrăcat şi înlăturat înainte ca să te poţi îmbrăca cu omul cel nou.

Domnul Dumnezeu să ne binecuvânteze. Îi mulţumim Domnului Dumnezeu pentru trimiterea slujitorului şi prorocului Său. Îi mulţumim lui Dumnezeu care ne-a condus prin Duhul Său în tot Adevărul. Lui să-I fie adusă cinstea pentru acest Cuvânt preţios şi sfânt al lui Dumnezeu. Noi suntem în posesia Vechiului şi Noului Testament. Tot ceea ce a zis Dumnezeu prin proroci şi apostoli, toate făgăduinţele, toată învăţătura, totul este conţinut într-o singură Carte şi nu este permis să i se adauge nimic sau să fie scos din ea. Noi toţi am spus «Da» şi «Amin» fiecărui Cuvânt al lui Dumnezeu. Lăudat şi slăvit să fie Domnul Dumnezeul nostru, acum şi în vecii vecilor. Amin.

Să ne ridicăm şi să cântăm cântarea „Totul nou”. Sângele Mielului face totul nou. În timp ce ne plecăm capetele şi venim prin credinţă la tronul de har al Domnului Dumnezeului nostru şi ştim că Sângele legământului celui nou încă este peste chivot în Locul preasfânt, ştim că noi am găsit har înaintea lui Dumnezeu. Noi am auzit Cuvântul Său, am crezut Cuvântul Său, l-am primit şi ne-a fost descoperit. Fraţi şi surori, Cuvântul poate fi vestit, dar descoperirea vine doar de la Dumnezeu. Înainte să ni se descopere Cuvântul lui Dumnezeu noi trebuie să-l credem din toată inima noastră. Credinţa este accesul la Dumnezeu. Avraam L-a crezut pe Dumnezeu. Şi noi Îl

credem pe Dumnezeu, noi credem toate făgăduinţele lui Dumnezeu, fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Consider că astăzi Domnul ne-a întărit din nou într-un mod minunat, ne-a pus pe temelia Cuvântului Său. Domnul nostru aşteaptă până când va sosi acel timp al restituirii şi înviorării, al tuturor lucrurilor pe care Dumnezeu le-a făgăduit prin gura tuturor prorocilor, prin gura Domnului nostru Isus şi prin apostoli. Totul se împlineşte înaintea ochilor noştri. Ultimul mesaj a ajuns la marginile pământului. Ultima chemare încă răsună şi ultimii vor fi chemaţi afară aşa cum este scris şi am citit în Cuvântul din introducere: „Ferice de ochii noştri că văd; ferice de urechile noastre că aud; ferice de inima noastră că crede”.

Fraţi şi surori, mulţumiţi-I şi astăzi Dumnezeului Celui atotputernic pentru harul pe care El ni l-a dăruit, că trăim în acest timp când în toată lumea, în stânga şi-n dreapta, se aud tot felul de voci evlavioase. Dar noi am auzit glasul lui Dumnezeu. Astăzi dacă auziţi glasul Lui. Prin Cuvântul Său, noi am auzit glasul Lui. El ne-a vorbit, iar Cuvântul Său va împlini în noi scopul pentru care a fost trimis.

Mai întâi doresc să întreb cine doreşte să fie inclus în rugăciunea de încheiere, astfel ca Domnul să ne dăruiască tuturor înţelegerea corectă pentru Scriptură, înţelegerea corectă pentru umblarea cu Dumnezeu şi înţelegerea cum să ne purtăm unii cu alţii. Domnul să-Şi atingă ţinta Lui cu noi toţi şi pacea lui Dumnezeu să conducă inimile şi gândurile noastre, prin Isus Hristos, Domnul nostru. Să fim înfăţişaţi înaintea Domnului fără pată, fără zbârcitură şi ireproşabil.

O, Doamne, curăţă-mi buzele, curăţă-mi inima, curăţă-mi gândurile. Te rugăm ajută-ne! Haideţi să ne rugăm cu toţii şi să venim înaintea lui Dumnezeu. Dorim să ne rugăm împreună şi fiecare să-şi aducă cererile inimii lui înaintea lui Dumnezeu. Mulţumiţi-I Domnului.

O, Doamne Dumnezeule atotputernic, totul depinde doar de binecuvântarea Ta. Binecuvântează-i pe toţi. Binecuvântează-i pe toţi fraţii care Îţi stau la dispoziţie şi care vestesc Cuvântul Tău. Binecuvântează în Europa, în toate ţările vecine. Binecuvântează în mod deosebit în Italia. Binecuvântează prin harul Tău, binecuvântează-i pe toţi din Iran, Turcia şi indiferent de unde vin ei, din toate popoarele

şi limbile. O, iubite Domn, eu Te rog ca Cuvântul Tău să nu se întoarcă fără rod, ci să împlinească astăzi şi în viitor scopul pentru care Tu l-ai trimis. Dăruieşte tuturor harul Tău ca să ne rugăm cu toţii prin credinţă.

Iubite Domn, ajută-mă pe mine să dezbrac omul vechi. Iubite Domn, Te rog dăruieşte-mi şi mie puterea să mă îmbrac cu omul cel nou care să fie asemenea lui Dumnezeu. Iubite Domn, împreună Te rugăm trimite peste noi puterea Cuvântului, a Sângelui şi a Duhului Tău. Te rugăm din nou binecuvântează în toate popoarele şi în toate limbile. Cheamă-i afară chiar şi pe ultimii astfel ca numărul hotărât de Tine să fie deplin, totul să fie restituit, timpul marilor Tale binecuvântări să poată veni şi Tu să revii ca să ne iei Acasă şi să fim pentru totdeauna cu Tine.

Iubite Domn, Îţi mulţumim pentru Vechiul şi Noul Testament, Îţi mulţumesc din toată inima mea pentru slujba slujitorului şi profetului Tău. Îţi mulţumim căci Cuvântul Tău este vestit ca mesaj dumnezeiesc în întreaga lume. Ţie, Dumnezeului atotputernic Îţi mulţumim. Binecuvântează întreaga Biserică, întreaga adunare, binecuvântează-i pe toţi în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Vă rog să vă rugaţi pentru mine în rugăciunile voastre. Eu am îmbătrânit, dar Cuvântul Domnului încă este acelaşi. Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toţi traducătorii noştri care vin de departe ca să traducă şi pe cei ce sunt aici în apropiere. Acum se traduce în şaisprezece limbi, şi prin harul lui Dumnezeu se transmite în toată lumea. Dumnezeu să-i binecuvânteze şi pe fraţii noştri din Bulgaria. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Vă invit pe toţi în Constanţa. Dacă va vrea Dumnezeu şi vom trăi, după ce mă voi întoarce din Orientul Îndepărtat, imediat în următorul sfârşit de săptămână vom avea adunări în Constanţa, România. Domnul Dumnezeu să ne binecuvânteze şi să fie cu noi toţi. Amin.